

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.474/2026/3.

A tanács tagjai: Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Dr. Zvolenszki Piroska Éva ügyvéd

Cím8

Az I. rendű alperes: Somogy Vármegyei Kormányhivatal

Cím1

Az I. rendű alperes képviselője: Dr. Kovács-Tátrai Szilvia kamarai jogtanácsos

A II. rendű alperes: Agrár- és élelmiszergazdaságért felelős miniszter

Cím9

A per tárgya: vadvédelmi tárgyú közigazgatási jogvita

Az eljáró bíróság jogerős határozata: Pécsi Törvényszék 7.K.700.636/2025/16. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A magyarországi róák helyzetének javítása céllal alapítványként működő felperes a Ingatlan1 ingatlanon nyilvántartott állatmenhelyet üzemeltet (a továbbiakban: Telephely), amely 35 macska és 5 kutya befogadására alkalmas, amire róák tartásához, rehabilitációs kezeléséhez szükséges hatósági engedéllyel nem rendelkezik.

[2] A vadászati hatóságként eljáró I. rendű alperes, a hozzá 2025. március 6-án érkezett bejelentés alapján a Telephelyen 2025. április 29-én helyszíni ellenőrzést tartott. Az arról készült jegyzőkönyv megállapítása szerint a Telephelyen a felperes engedély nélkül 5 rókát (vulpes vulpes) tartott.

[3] A felperes 2025. május 1. napján kizárási kérelmet terjesztett elő az I. rendű alperes vezetője ellen. Ebben előadta, hogy az egyik közösségi média platformon futó oldalon – amely oldal tulajdonosának állítása szerint rendszeresen tesz közzé a felperes tevékenységét, az alapítvány képviselőjét és követőit minősítő bejegyzéseket – közzétett bejegyzést a főispán „lájkolta”. Ezzel megítélése szerint állást foglalt, amivel befolyásolja a nevében és megbízásából eljáró kormánytisztviselőket.

[4] A II. rendű alperes jogelődjeként eljáró Agrárminiszter a 2025. június 2. napján meghozott VgF/156-1/2025. számú végzésével az I. rendű alperes kizárása iránti kérelmet az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 24. § (4) bekezdése, a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 40. § (2) és (4) bekezdése, 41. § (1) bekezdése, a fővárosi és vármegyei hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 568/2022. (XII. 2.) Korm.rendelet (a továbbiakban: 568/2022. Kormányrendelet) 7. § (6) bekezdése, a földművelésügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 383/2016. (XII. 2.) Korm.rendelet (a továbbiakban: 383/2016. Kormányrendelet) 2. § (1) és (3) bekezdése és a Kormány tagjainak

feladat-és hatásköréről szóló 182/2022. (V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: 182/2022. Kormányrendelet) 54. § 11. pontja alapján elutasította. Rögzítette, hogy az I. rendű alperes mint hatóság esetén az elfogultság mint személyi kizárási ok nem értelmezhető. Amennyiben a helyszíni szemle alapján indult hatósági eljárás során eljáró ügyintézőjével szemben merül fel az elfogultság mint relatív kizárási ok fennállása, akkor az adott ügyintéző kizárásáról a hatóság vezetője dönt. A hatóság kizárására csak abban az esetben kerülhet sor, ha a felperes a kizárás iránti kérelmében az Ákr. 23. § (3) bekezdése vagy a 23. § (5) bekezdése szerinti intézményi kizárási ok fennállását tényekkel alátámasztva igazolta volna. A hatóság kizárására elfogultság okán csak abban az esetben kerülhet sor, ha az elfogultság magát a főispán személyét illetően állna fenn, ezt azonban a felperes semmilyen konkrét ténnyel nem igazolta. A kizárási kérelemben hivatkozott bejegyzés tartalma a felperes által végzett tevékenységet közvetlenül nem érinti, a bejegyzés és annak lájkolása önmagában nem alkalmas arra, hogy az az érintett, jelenleg még folyamatban lévő hatósági ügyben eljáró vadászati hatóságot bármilyen módon befolyásolja.

[5] A kizárási kérelem elutasítását követően az I. rendű alperes 2025. június 16-án hivatalból közigazgatási hatósági eljárást indított, amelyről a felperest az SO/FM/00893-13/2025. számú végzésével értesítette, majd a 2025. július 22. napján meghozott SO/FM/00893-14/2025. számú határozatával a felperessel szemben 500.000 forint vadvédelmi bírságot szabott ki és kötelezte a felperest a tartott róák 14-350550-402 kódszámú vadászterület vadászatra jogosultja részére történő átadására.

[6] Az I. rendű alperes a határozatát a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVM rendelet) 17/A. §-ára, továbbá a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 84. § (1) – (2) bekezdéseire alapította. A bírság összegének megállapítása során az alperes súlyosító körülményként értékelte, hogy ugyanezen jogsértés tárgyában a felperest már több alkalommal elmarasztalta: az SO/FM/0126-17/2023. számú határozatban 100.000 forint, míg az SO/FM/01357-7/2024. számú határozatban 280.000 forint bírság megfizetésére kötelezte a felperest. Utalt arra, hogy a közigazgatási szabályszegések szankcióról szóló 2017. évi CXXV. törvény 6. § (5) bekezdése alapján zárta ki a figyelmeztetés alkalmazását.

[7] A határozat szerint a vadtartás megvalósul azzal, hogy a befogadott állatok a kezelésüket követően nem kerülnek szabadon bocsájtásra. A róák tartása körbekerített területen, zárt térben és zárt kennelekben történik, nem belátható időtartamig. Kifejtette, hogy a róák mentését, gyógykezelését jogszabályok nem rendezik, zárt térben történő tartásukat jogszabályok nem teszik lehetővé. A Telephelyen lévő róák nem mindegyike volt sérült, a bolhairtóval, veszettség elleni oltással való ellátásuk a több hónapon keresztül történő tartásukat nem indokolhatta. Az állatok állategészségügyi igazolással nem rendelkeznek, ezért a természeti környezetben élő állatfajoknak a kiengedett vad által történő állatbetegségekkel való fertőzése nem zárható ki. Azzal, hogy a felperes a zárt térben tartott vadat szabad területre engedi ki, jogszabályt sért. A róák szabadon bocsátását a vadászatra jogosulttal nem egyeztetni, ami egyes helyeken a rókaállomány túlszaporodását eredményezheti. A felperes a róák tartásához engedéllyel nem rendelkezett.

A felperes keresete és az alperesek védekezése

[8] Az alperes határozata ellen benyújtott keresetében a felperes kifogásolta, hogy a kizárás iránti kérelmét a II. rendű alperes és nem az I. rendű alperes irányítására kijelölt miniszter bírálta el, továbbá vitatta, hogy az esetében a vadtartás megvalósult.

[9] Az alperesek védiratukban a kereset elutasítását kérték.

A jogerős ítélet

[10] Az eljáró bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a II. rendű alperes az Ákr. 25. § (5) bekezdése, a Kit. 40. § (2) bekezdése, az 568/2022. Kormányrendelet 7. § (6) bekezdése, 59. § d) pontja és 60. § (3) bekezdése alapján jogszerűen járt el a kizárási kérelem elbírálása során, a vadászati hatóságként eljáró I. rendű alperes esetében ugyanis ő minősül felügyeleti szervnek. Kifejtette továbbá, hogy önmagában az, hogy a főispán a közösségi médiában lájkol egy olyan bejegyzést, amely érinti a felperes tevékenységét, az elfogultságát nem alapozza meg.

[11] A törvényszék a Vtv. 9. § (1) bekezdése 84. § (1) bekezdés k) pontja és az FVM rendelet 17/A. §-a felhívása mellett hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes határozata azon alapult, hogy a felperes a róókák tartására engedéllyel nem rendelkezik, továbbá a róókákat a vadászterületre engedély nélkül helyezi ki. Rámutatott, hogy a felperes a részére kiadott engedély alapján állatotthont működtet, amely a szabályzatuk alapján 35 macska és 5 kutya befogadására alkalmas, ehhez képest az I. rendű alperes a 2025. április 29. napján megtartott helyszíni szemle során 5 rókát talált, amelyek tartására a felperes engedéllyel nem vitatottan nem rendelkezett. Értékelte továbbá, hogy a felperes maga adta elő, hogy az általuk gyógykezelés és rehabilitáció érdekében tartott rókákat a felépülésüket követően az élőhelyükre visszaengedi.

[12] Az eljáró bíróság kiemelte, hogy az FVM rendelet 17/A. §-a azt rögzíti, hogy mely vadfajok tarthatók zárttéri vadtartó létesítményben. Ebben a felsorolásban nem szerepel a róka, amiből következik, hogy a róka zárt térben nem tartható. A felperes a vad tartásához engedéllyel egyáltalán nem rendelkezik, így irreleváns volt az, hogy milyen célból tartja a vadat – így a rókákat – a telephelyén. Jelentősége a perben annak volt, hogy a felperes a telephelyén engedély nélkül tartott vadállatokat, illetve annak, hogy azokat a vadászterületre ugyancsak engedély nélkül helyezi ki.

[13] A törvényszék megállapította, hogy az, hogy a felperes a sérült, beteg rókákat befogadja, gondozza, tartást valósít meg, amelyet Vtv. engedélyhez köt, amellyel azonban a felperes nem rendelkezik. Nem teszi jogszerűvé a felperesi magatartást az sem, hogy a rókák befogadását bejelentette a jegyzőnek. Mindezt jogszerűen állapította meg az I. rendű alperes, hogy a felperes engedély nélkül tartott rókákat a telephelyén, amelynek jogkövetkezménye, hogy a Vtv. 84. § (1) bekezdés k) pontja alapján vadvédelmi bírságot

köteles viselni. Nem sértett jogszabályt akkor sem, amikor arra kötelezte a felperest, hogy a Vtv. 9. § (3) bekezdése alapján a Telephelyen tartott összes rókat adja ki a vadászatra jogosultnak.

A felülvizsgálati kérelem

[14] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben arra hivatkozott, hogy az sérti az állatok védelméről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Ávtv.) 2. § (2) bekezdését, továbbá a Vtv. 9. § (1), (4b) bekezdés a) pontjában, 27/A. § (2) bekezdésében, a 27/G. §-ban, valamint az FVM rendelet 17/A. §-ában foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy az Ávtv. 2. § (2) bekezdésének megfelelően a tevékenységét az állat kíméletére, az állatkínzás és az állatkárosítás tilalmára, valamint a jó gazda gondosságára vonatkozó rendelkezései szem előtt tartásával végzi, az I. rendű alperes azonban nem vette figyelembe azon törekvéseit, hogy a felperes tevékenysége jogszerű legyen. Állította továbbá, hogy az I. rendű alperest a főispán elfogultsága miatt az eljárásból ki kellett volna zárni.

[15] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontjára alapította, kifejtve, hogy a véleménye szerint egyrészt kizárt közigazgatási szerv járt el, melyre tekintettel az egész eljárásra kiható jogszabálysértés történt, továbbá a közigazgatási szervek határozatai és az ítélet miatt sérti a Vtv. és az Ávtv. felülvizsgálati kérelemben felsorolt rendelkezéseit.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei az alábbiak szerint nem állnak fenn.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[19] A Kúria kiemeli, a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.).

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja a befogadás feltételéül a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmét, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést szabja. A Kúria hangsúlyozza, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján csak a bírósági eljárásban elkövetett eljárási szabályszegésre vagy a fél alapvető eljárási jogának sérelmére lehet hivatkozni, a hatósági (alperesi) eljárásban elkövetett jogszabálysértésre nem (Kfv.IV.37.383/2026/2.). A Kúria Kfv.37.160/2025/2. számú és Kfv.35.183/2025/2. számú végzései kiemelik, az ad) alpont szerinti befogadási ok a felülvizsgálat tárgyát képező bírói határozathozatalhoz kapcsolódó, bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabályszegést, vagy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél alapvető eljárási jogának sérelme állítását követeli meg. Az alperesi eljárásban elkövetett jogsértésekre hivatkozás a befogadás alapjául nem szolgálhat. A Kúria Kfv.35.086/2024/3. számú és Kfv.35.674/2021/2. számú végzései végül rámutatnak, az alperesi eljárásban elkövetett jogsértésekre hivatkozás a jogerős ítélet jogszerűségének kérdése, az érdemi felülvizsgálat és nem a befogadás körébe tartozó kérdés.

[21] A Kúria megállapította, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmének befogadását arra alapította, hogy az I. rendű alperes kizárása körében eljárási szabálysértés történt, ami azonban a kifejtettek szerint a befogadás alapjául nem szolgálhat.

[22] A Kúria kiemeli, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. Ezeknek az indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át. (Kfv.VII.37.507/2024/2.) Az

idézett jogszabályi rendelkezések figyelembevételével az ad) alponttal összefüggésben a kérelem előterjesztőjét a befogadás indokainak előadására vonatkozóan olyan kötelezettség terheli, amely nem teljesíthető a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaival, illetve az ott állított jogszabálysértéssel, ugyanis ez utóbbinak a kérelmet előterjesztő befogadási okkal összefüggésben előterjesztett előadásából is ki kell derülnie. A Kúria a Kfv.VII.37.687/2023/4. számú végzésében elvi élel mutatott rá arra, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont körében a befogadhatóság indokolásának el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaitól és nem a Kúria feladata, hogy a kérelmező helyett a felülvizsgálati kérelemből maga keresse és válassza ki mi minősülhet befogadási indoknak.

[23] A Kúria ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárásban az elsőfokú ítélet jogszerűségét vizsgálja, ezért azon felperesi hivatkozások, amelyek pusztán megismétlik a keresetben foglaltakat, nem alkalmasak az elsőfokú ítélet jogszerűségének megdöntésére. Önmagában az, hogy valamely fél – jelen esetben a felperes – nem ért egyet a jogerős ítélet megállapításaival és lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához. (Kfv.IV.37.624/2022/2.) Az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlata szerint továbbá senki sem jogosult arra, hogy egy jogerős (végleges és kötelező) ítélet felülvizsgálatát kérje pusztán abból a célból, hogy újabb tárgyalást tartsanak, és újra eldöntsék az ügyet. A magasabb szintű bíróságoknak a felülvizsgálat lehetőségét arra kell használniuk, hogy kijavítsák a bírói tévedéseket és a súlyos eljárási szabálysértéseket (*miscarriages of justice*), és nem arra, hogy újra megvizsgálják az ügyet. A felülvizsgálat nem lehet álcázott fellebbezés, és pusztán az, hogy egy kérdésnek kétféle megközelítése lehetséges, nem képezheti alapját az ügy újratárgyalásának {Kfv.VII.37.657/2022/2., indokolás [20]}.

[24] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnan megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[25] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján csak a bírósági eljárásban elkövetett eljárási szabályszegésre vagy a fél alapvető eljárási jogának sérelmére lehet hivatkozni, a hatósági (alperesi) eljárásban elkövetett jogszabálysértésre nem, mert az a jogerős ítélet jogszerűségének kérdése és ekként az az ügy érdemét képezi.*

Záró rész

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[27] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[28] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja szerint felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Sugár Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró